

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 541/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353. Кривичног законика и др. одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Сврзића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Смедереву Кпд 28/25 од 11.04.2025. године и Кв 172/25 од 16.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Сврзића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Смедереву Кпд 28/25 од 11.04.2025. године и Кв 172/25 од 16.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву Кпд 28/25 од 11.04.2025. године према окривљеном АА, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353. Кривичног законика, кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а Кривичног законика, кривичног дела недозвољена производња из члана 234. Кривичног законика, кривично дело оштећење животне средине из члана 264. став 1. Кривичног законика, кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. Кривичног законика и кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. Кривичног законика, одређен је притвор, из разлога предвиђених одредбом члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП, у трајању од 30 дана, који се окривљеном рачуна од 10.04.2025. године, с тим што му по наведеном решењу притвор може трајати најдуже до 10.05.2025. године.

Решењем Основног суда у Смедереву Кв 172/25 од 16.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА изјављене против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Сврзић, због

повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим – другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, својим наводима бранилац суштински оспорава законитост одређивања притвора према окривљеном и истиче да окривљени није саслушан ни пред тужиоцем ни пред судијом за претходни поступак, и у вези са тим наводи повреде одредби чланова 70. и 212. став 2. и 4. ЗКП уз истицање да нису били испуњени ни услови прописани одредбом члана 195. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП. Поред овога, бранилац позивајући се на одредбу члана 10. став 1. ЗКП и члана 5. став 1. и 4. Европске конвенције о људским правима такође указује да у односу на окривљеног нису испуњени услови које закон предвиђа приликом ограничења слободе. Преосталим наводима захтева, бранилац указује да је окривљеном повређено право на правно средство прописано чланом 36. став 2. Устава РС и у вези са тим надаље оспоравајући разлоге другостепеног решења, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истиче и повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП, наводећи да се другостепени суд није изјаснио на жалбене наводе браниоца.

Одредбом члана 439. тачка 1) ЗКП прописано је да наведена повреда кривичног закона постоји ако је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе, те да из изнетих навода захтева за заштиту законитости произилази да бранилац окривљеног повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која се може учинити у правноснажној пресуди којом се одлучује о постојању кривичног дела и кривици окривљеног, а не у

решењу о притвору, које представља процесну одлуку, којом се одлучује о постојању основа сумње да је неко лице извршило кривично дело и испуњености услова за његово задржавање у притвору, образлаже повредама чланова 10. став 1. 70, 195. став 1. тачка 1) и 2), 212. став 2. и 4., 438. став 2. тачка 2) и 460. став 1. ЗКП, које у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио недозвољеним.

Када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људских права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, која су зајамчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по оцени Врховног суда поднети захтев браниоца окривљеног АА, у делу у коме је поднет због повреде члана 5. став 1. и 4. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима и члана 36. став 2. Устава РС, нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у односу на део захтева који је оцењен недозвољеним, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу на део захтева који нема прописан садржај, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић